

ניגש אליו נציג קניה ואמר לי את דבריו בזה הלשון: "התכונתי לנאום למחרת היום ובנאומו הכנסתי קטע המתקין את מדינת ישראל. לאחר שמיעת נאוסר החלמתי הן השמיט קטע זה, ואכן, עמר בדבריו. מפליא אותי שאיש בנק"י מצא לנכון לרכר את המשמעות של דברי נציג הארצות הערביות. שכן גם הערכתו הוא היתה, שהיה זה נאום טוביניסטי מובהק. ניתן לציין בוודאות שגאוס נציג הארצות הערביות הנדיש את הפאה מכל הכחיות ובכפופו של דבר שירת אותנו שרות חשוב ביותר. שכן מבלי להתכוון לכך הדגיש את רצונם הכבד של חוגים רחבים ביותר בי מדינת ישראל, בשלום בין ישראל וערב מצאתי לנכון לציין מספר עובדות אלה שכן מכתבתם עלול להתקבל הרושם שלחץ מעת המשלחת הציונית לוחה תקרית כלכלת ואילו נאום נציג בנק"י זכה ל"הערכה" ולא הוא כלל וכלל. אינני סבור שהופיעו אחרת משיאו מופיעים בחרץ, ואין ספק שבוכות הופעתו זאת היתה לנו האפשרות ליצור מענים רבים ביותר עם נציגי אפי ריקה ואסיה, למטבתה של מדינת ישראל משים מה נעלם מתמצית נאומו שיה נציג בנק"י אותה חלק העוסק בבעיות הפנימיות של המדינה, על האמיתות, הצאי האמיתות והסילופים שבו. זו אולי הסיבה לכך, שהיה אחד הנציגים המעטים שלא ענה על דש בגדו את שם ארצו. כפי שעשה הרוב המכריע של משתתפי הפורום, כולל נציגי המשלחת הציונית. פסיום ארשה לעצמי לציין בהערכה רבה את תנובתה של המשלחת האיטלקית (המורו) ככת מקומיניסטים, סוציאליסטים ורדיקלים, שעזבו את האולם בזמן נאומו של נציג הארצות הערביות, כמחאה על נאומו השוכני ניספו.

אי בובה נצור
ציוויליזציה, לזה שהנה את הרעיון לבחור את בובה'לה 1961 (העולם הזה 1240). כי סדיהל, רעיון סברוקי, סכוצע כחו ובכניש רון. אל בובה נצורו.

דליה כרמי, תל-אביב
כבעל חנות'הלבשה, אני יודע שלא כל הבובות מושלמות — פשוטו כמשמעו. כי חיים שיר

חתיכת בובה

חלק גדול של החתיכות האלה חתוכות מי תחת למותניים, כדי לחסור כפחיו הייצור. מגלי'המלכות שלכם לא נתקלו בכאלה? דויד שלם, תל-אביב

חתיכה חתונה, בה נתקל צאת התחרות — ראה תמונה.

ראוי להדגיש את הפעלה העיקרית של המלכה הדרשה: היא אינה פותחת את פי פה. איזה יתרון על כל מלכה אחרת! יהודה לוי, חיפה

קליפה של בננה

אני מסכים מאה אחוז עם מה שכתב אורי תבני, על תוצאות הבחירות (העולם הזה 1249). העם הצביע ננד, לא בעד הוא רצה לתת מכה לפמ"י, אבל לא היה למי לתת אמון. לכן הצביע בעד הרע בן מיעוטו. זה כאלו התחלק אדם על קליפה של בננה ונפל. הכסף שהיה בכיסו התנלול לרחוב, וכל עוברי'שב אסף לעצמו כמה אנורות. הכסף אמנם הפך להיות שלהם. אבל אין להם מה להתנאות בצורה שבה התעשרו.

סנדק לקומניזם

כתב שלום כהן, על מצעי הספלגוג (העור לס הזה 1247): אינני סבור כי מי מי הניגים ותקיים, בעלי כושר רעיוני כה רב כמו מאיר יערי ונחום נולרמן. הפגיעו את רעיונות העולם הזה. אולם בכבר אחד צודקים התועמלנים הפמ"יים: רוחו של העולם הזה מרפפת על מערכת בחירות זו כולה, והיא מחבטת (למעטים) עד כדי זהות מילולית) במודעות כל המפלגות ה' לוחמת בפמ"י".

אם סנדק בהפקעת רעיונות, למה החיסור מהאמת? למה לא תורו כי אתם אינכם אבות הרעיונות? הרעיונות הם של הקומר ניסטים: אתם רק עושים להם כריתמילה, לכן אתם רק סנדקים.

עקב לוי, חיפה

איש השנה

שמא תשנו את סינתינכם, ובמקום איש אחר תבחרו במספר רב יותר של אנשים, אשר יחד זכו לתואר "אנשי השנה"? כמייך רת זה, הייתי מציע את השלישיה המתכוננת להוביל את ישראל לריקסטורה, אך כינתיים רק הובילה את פמ"י למפלה ולבויוו. כויר לפרסדיין'אלמוני.

אליהו זמיר, תל-אביב

תשכ"א היתה שנת שפע באירועים, שכר לנו הוסערנו מהם. אולם תואר איש-השנה לא יוענק לא לקנדי ולא לחרוש'צ'וב, גם לא לגאנארין'סיטוב'קאסטר'אייכמן. כי אב לאיש ששמו הוזכר ונכתב בעתונות יותר מכל שם אחר, האיש שהראה לנו את פר צופה האמיתי של הכת הבסוהוויניסית. איש השנה: פנחס לבון.

שבתיא ירושלמי, תל-אביב
האזרח האלמוני, כשהוא פטיף פתק לקלמי

דבורה לוי, ירושלים
איש השנה: פנחס לבון. איש המרחב: הכיב בורניבה. בעולם: פאטריס לומבטה. כדיינות: מאיר יערי, האיש שהכריו הרם על בנידוריוו. בסחון: ישראל בה מישפט: שופטיו של יוקאל סהר. תיאסרוו'ג מנור, במאי "אהבה שכונת". אישה: דליה רוב, המורה ממחמטה שהתאבחה כדיילומט אפי ריקאי. רת: נחשו שטרקס וחוטפי יוסלה שוחמבר, מהפכו: קברניט, "כנסה מאריה", הנרדקו גלואו.

יובל רותם, ירושלים
את אבי פמ"א'נייק וותיק ומושב, שקרה בעמק וסלל כבישים שריון. שרודר בנידוריוו. בעיניו היה מ"מ הקב"ה עלי ארסות, וביום הבחירות הלך לקלפי, הפיל פתק לבן — וחזר הביתה ובכה.

עליזה שחרץ, תל-אביב
אין מה לדבר / לבנו פתאים יותר... דויד עוזרי, רחובות

משה סנה, או קומניסט אחר, מכיון שי מפלגתם היא שנבנתה יותר מכל מפלגה אחרת זה הסלירה של הבורר מתעלולי בן נ"י. זה גם ישמש אזהרה לאזרח, שלא ילך מן הקיצוניות האחת של הבסחוניזם לקיצוניות השניה של הקומניזם.

אלי פורמן, תל-אביב

בודדים בים הרשע

נאום הסיכום של האונר (העולם הזה 1248) היה, לדעתי, בסדר. אך סענתו — כאילו היחס בין ישראל לעמים כאותה תקופה הקודרת תמצה בהופעת, צדוקים בודדים בים של רשע" — לקויה, פמעה ואף מסוכנת.

הייתי שמו וזה לא היה ככה. גם מהלך המשפט הוכיח למעלה מכל ספק, שבכל מקום בעולם, חוגים מסויימים מאד — על פי רוב הלאומנים, הפשיסטים, המיליטאריסטים, הנצלנים, הקלדיקלים, בעי לוי האחוות, שונאי הדמוקראטיה והחרויות — היו משתפיהפעולה עם הנרמנים.

אפילו בסקומות שהלאומנים התמררו בן כובש, כמו בפולין, הרי לא פסקו מלהיות צוררי היהודים. כנגד זה, בכל מקום, היה השמאל הפוליטי כראש פעולות המרד והעלת עמנו גם יחד. זו עובדה חשובה ביותר, ואם הלפח הוא כונתנו — אסור בהחלט לדלג עליה.

יוסף לוינגר, קרית מוצקין
אני חושב שקצת הגזמתם, בתארכם את דברי הסיכום של רוברס סרבאציוס (העור לס הזה 1249). נניח אפילו שהופעתו היתה מתונה יותר, הרבותית יותר, קולעת יותר, הזמנית יותר, ריטורית יותר מו של נדעון האונר, האם בשל כך רשאים אתם לשכוח כי דברים מתונים, נאצלים, תרבו תיים וכ"י יותר, באים אך ורק כדי להגן על בורג חשוב ביותר במכונה שהשמידה ששה מיליון יהודים? האם משפטים חלי קים ונשנבים חשובים יותר מדברי הכאב וצווחות הסבחים, אותם כיטא היועין הי משפטי נדעון האונר — לוא גם בשפה לא כל כך מבריקה?

לדעתי, חייב היה שיקוף יהודיאנושי זה להיות חשוב בעיניכם יותר מן השיקול העותנאי האובייקטיבי. בתנאים כאלה, אין אובייקטיביות!

זרח ויינגר, ירושלים
קראתי בעצור את כתבתכם על פורום נוער כמסוכסה (העולם הזה 1249). אין זה נכון שנציג מס"ם (במקרה זה: אנוכי) דיבר, כאילו היה נציג של משרד החוץ הישראלי. כנאומו דיברתי בהריפות ננד האימפליזיום ותמכתי במאבקם של עמי אפריקה ננד הקולוניאליזם; תמכתי בן מאבקו של העם האלגינרי לעצמאות, הרי ביתו לשבח את מאבקו ההירואי של העם הקובאי ותבעתי את העמדתו של גלובקה לדין, סימתי בקריאה, שוכתה להרים רבים, לשלום בין ישראל וערב, וציניתי בן הרחבה את החשיר בות הרבה להסדר של שלום, עם זאת הדגשתי את החיוב הרב שבמדינת יש ראל: את מפעלי הי מיתוח, מאטצי קלי טת העליה, הסתר רות העובדים ובעי קר את היצירה הי קיבוצית.

שיר

יכולני לציין שני אומי זכה להרים ריבויים ביותר כקי רב משתתפי הפורום, ולאחר סיומו ניגשו אלי נציגים רבים סאר וציינו: נאום פורנסכיבי מאד, נאום נאה וכד', אנב, הרשו לי בהורמנות זאת לציין גם קוריוו מסויים: לאחר השמעה נאומו

מפעל הפיס. מפעל הפיס. מפעל הפיס. מפעל הפיס. מפעל הפיס. מפעל הפיס. מפעל הפיס. מפעל הפיס. מפעל הפיס. מפעל הפיס.

דאגת לבן ובחרת לכןסת וצתה

דאג לזכרון ורכוש כדטים פיס

האם כקאי'לק?..

הוצאת הנסיעה
תל-אביב-ירושלים

סכום	כרטיס
אב 3.00	בן זין 1.80
ל"י 2.00	90

אמאט'ציה לכו

אגד